

Той като знаеъ че единъ священникъ, за да може да си испълнява съвѣстно и свободно священнически-тѣ длѣжности между вѣрни-тѣ и за да може да уварди достолѣпіе-то на чина си предъ свѣта, тряба непременно негово-то финансіално положение въ общество-то да не бѫде много оскаждно, дадъ единъ фондъ отъ 100.000 гроша, отъ лихви-тѣ на кого-то да ся помага на сиромашки-тѣ священици, на онія особено на кои-то заплата-та не е съразмѣрна съ скажотія-та на мѣсто-то дѣто живѣять.

Една отъ най-голѣми-тѣ заслуги на този знаменитъ пастиръ е негово-то съдействіе да ся основе въ Загребъ Югословенска-та Академія за *науки и вѣщества*, и на коя-то той подарилъ 800.000 гр. и своя-та збирка отъ хубави и непрецѣнни образци, кои-то струватъ по-много отъ единъ миліонъ гроша. Той незабравилъ и образователни-тѣ завѣденія на други-тѣ славенски народи: на три-тѣ матици въ Задъръ, Люблянъ и св. Мартинъ той подарилъ по 10.000 гр.; на сърбско-то *учено дружество* далъ 100 жълтици кога-то посѣтилъ Бѣлградъ; на ческія музеи подарилъ също 10.000 гр.

Штросмайеръ е ималъ дѣрзоста сѣкій пѣть да издвига гласа си, кога-то интереси-тѣ на негово-то отечество ся го изисквали. Ній ви цяхме по горя негови-тѣ заслуги презъ години-тѣ 1848 и 1849. Настанѣхъ усилены години за Австрійски-тѣ народы. Време-то обаче наближаваше дѣто віенскія кабинетъ щеше да ся разкае за неразумното свое управление. Италія отвори бой, на 1859, противъ Австрія съ цѣль да освободи единородци-тѣ си отъ нѣмски-тѣ рѣце; віенско-то правительство дигна Чехи, Маджаре, Хървати, Поляци да идатъ да ся біятъ противъ Италія.